

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9096/2025
11.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Весне Субић и Радославе Мађаров, чланова већа, у ванпарничном поступку расправљања заоставштине иза пок. АА, бившег из ..., одлучујући о ревизији учесника ББ из ..., кога у поступку по ревизији заступа Ана Јовановић адвокат из ..., изјављеној против решења Вишег суда у Зајечару Гж 555/24 од 15.04.2025. године, у седници одржаној 11.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији учесника ББ из ..., изјављеној против решења Вишег суда у Зајечару Гж 555/24 од 15.04.2025. године, у делу којим је одбачен као неблаговремен захтев учесника за утврђење права на оставинској маси, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија учесника ББ из ..., изјављена против решења Вишег суда у Зајечару Гж 555/24 од 15.04.2025. године у делу којим је одбачен као неблаговремен захтев учесника за утврђење права на оставинској маси.

Образложење

Решењем Основног суда у Бору О 909/23 од 10.04.2024. године, ставом првим изреке на означеној заоставштини сада пок. АА бившег из ..., оглашени су за наследнике по правном основу законског наслеђивања ВВ, ујак оставиоца и ГГ сестра оставиоца, са по 1/2 идеалног дела. Ставом другим изреке, одбачен је захтев за утврђење права на оставинској маси иза пок. АА бившег из ..., поднет од стране пуномоћника трећег лица адвоката Наташе Тошић Сремац од 08.04.2024. године, као неблаговремен.

Решењем Вишег суда у Зајечару Гж 555/24 од 15.04.2025. године, одбијена је као неоснована жалба ББ из ... и потврђено првостепено решење.

Учесник ББ из ... благовремено је изјавио ревизију против правноснажног решења донетог у другом степену, у делу којим је одбачен као неблаговремен његов захтев за утврђење права на оставинској маси иза пок. АА бившег из ..., због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

По оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији учесника у поступку као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 18/20 и 10/23 – други закон). Наведеном одредбом прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према одредби става 2. овог члана о дозвољености и основаности ревизије из става 1. одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Имајући у виду да је побијаним решењем одбачен захтев учесника ББ за утврђење права на оставинској маси иза пок. АА, као неблаговремен, а да се посебном ревизијом указује на битне повреде одредаба парничног поступка и оспорава утврђено чињенично стање, што нису законски разлози за изјављивање посебне ревизије, то у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Одредба члана 225. Закона о наслеђивању даје право повериоцу оставиоца да тражи одвајање заоставштине од имовине наследника, а члановима 226. и 227. истог закона уређују се последице одвајања заоставштине од имовине наследника, при чему се такав захтев може поднети у року од три месеца од дана отварања наслеђа. У конкретном случају не постоји потреба за новим тумачењем наведених материјално правних одредаба, нити постоји потреба за уједначавањем судске праксе.

Из наведених разлога Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничног поступку прописано је да у поступку у коме се одлучује о измовинско правним стварима ревизија је дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

По члану 420. став 1. ЗПП, странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, а у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде (став 6.). По члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

За оцену права на ревизију против правноснажног решења другостепеног суда у ванпарничној ствари меродавна је вредност побијаног дела, којим је у овом случају одбачен као неблаговремен захтев учесника ББ за утврђење права на оставинској маси иза пок. АА, исплатом износа од 135.000,00 динара из оставинске масе и издвајањем непокретности по уговору о купопродаји, чија је купопродајна цена 16.000 евра. Како овако утврђена вредност побијаног дела очигледно не прелази ревизијски цензус од

40.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења захтева, то је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић